

nemlig selvsølgelig maa tilveiebringes en ikke lidet større Beholdning end det Minimum, hvorved man nu under de forhaandenværende særlige Forhold søger at hjælpe sig, har man ogsaa stillet sig den Opgave at tilveiebringe en om muligt i enhver Henseende fyldestgjørende Papirfort, der naturligtvis da ogsaa vil blive en Del bekosteligere. For Stempelmærkernes Vedkommende maa man derhos have en hel ny Befætning af Stempler, ligesom ogsaa selve Fabrikationen rimeligvis vil blive noget bekosteligere af Hensyn til den Udtyrelse, som det, navnlig for at sikre sig imod Misbrug, paatænkes at give Mærkerne. Endelig er der ved selve Fabrikationen Omkostninger, som falde udenfor de ovennævnte Udgifter, ligesom endelig særlige Udgifter ville foraarsages derved, at hele Oplaget skal tilveiebringes og distribueres i et forholdsvis kort Tidrum, hvorved det blandt Andet vil blive nødvendigt at lade Trykningen af Stempelpapiret under særlig Kontrol udføre i et privat Trykkeri, i Stedet for at den almindelige Trykning ellers foregaar paa Stempelbestyrelsens egne Presser, ligesom at forskaffe Stempelpapirforvalteren en midlertidig antagen Medhjælp.

169) V. E. 1. a. Skrivelse af 30te December 1873 fra Finantsministeren:

„Da den hidtilværende Medaillør ved den Kongelige Mønt, Professor Krohn, paa hans derom indgivne Ansøgning paa Grund af Svagelighed ved Allerhøjeste Resolution af 12te April d. A. blev affædiget af Statstjenesten, var det under Hensyn til de forestaaende betydelige Arbejder ved Mønten af særlig Vigtighed at faae denne Post besat med den hidtilværende Medhjælper ved Stempelfæringen Conradsen, der i over 30 Aar har været knyttet til Mønten og foruden sin anerkjendte kunstneriske Dygtighed er i Besiddelse af nøie Kjendskab til Møntens Virksomhed og derfor antoges i Stand til at opfylde de store Fordringer, der maatte stilles til Medailløren. I hans hidtilværende Stilling som Medhjælper ved Stempelfæringen oppebar han imidlertid 732 Rd. aarlig og havde dertil, som kongelig udnævnt, en over 30-aarig Pensionsret, saa at han ikke kunde attraa Bestikkelse i Medaillørposten med de ved Stempelfærerpostens Inddragelse betydelig forøgede Forretninger og med den i § 2 i Loven af 2den Juli 1870 om Lønninger for forskellige under Finantsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd for samme fastsatte Lønning af 1,000 Rd. aarlig uden Pensionsberettigelse, og det blev derfor nødvendigt at konstituere ham som Medaillør samtidig med, at han vedblivende beholdt sit Embede som Medhjælper ved Stempelfæringen, idet man herved blev i Stand til, i Overensstemmelse med Reglen i den almindelige Lønningslov af 26de Marts 1870 § 6, 2det Stykke, 3die Afsnit, at tillægge ham et Honorar af Medaillørlønningen af 500 Rd., hvilket Bederlag i Øvrigt ikke kan betragtes som nogen fuld tilstrækkelig Godtgørelse for det ham i dette og næste Finantsaar paahvilende Arbejde, at skjære Originalstemplerne til alle de nye Mønter og holde Mønten vedlige med Stempler under en saa stærk Udmøntning, som for Tiden finder Sted. I Følge Forholdets Natur og efter hvad Hr. Conradsen hidtil har udført, er det af Vigtighed, at den saaledes trufne Ordning fremdeles vedbliver indtil Videre, hvorom Finantsministeriet ikke unblader at sætte Finantsudvalget i Kundskab med Tilspønde af, at det ikke forekommer Ministeriet nødvendigt til Opfyldelse af den nævnte Bestemmelse i den almindelige Lønningslov, at give Konstitutionsforholdet et Udtryk i selve Finantsloven, hvad der ogsaa for nærværende Tilfælde kunde være uhenigtsmæssigt, men for saa vidt det erede Udvalg maatte finde, at Lovens Udtryk, at Lønningsvilkåarene „nærmere fastsættes ved Finantsloven“, i Tilfælde af at Forholdet naaer ind i et paafølgende Finantsaar, kræver Saadant, vil dette formentlig kunne ske ved at nedfatte Finantslovforslagets § 24 V. E. 1. a. Lønningerne til Embedsmændene ved Mønten med 500 Rd.

De overordentlige Forhold ved Mønten give derhos Finantsministeriet Anledning til efter den konstituerede Møntdirektørs Indstilling midlertidig at søge Lønningsvilkåarene forbedrede for Embedsmændene ved Mønten udover, hvad der for dem er fastsat ved den ovennævnte Lønningslov af 2den Juli 1870, der, som afsættet efter de almindelige Forhold ved Mønten, under hvilke den ikke kan antages i stadig Drift og vedkommende Funktionærer tilbørlig have Afgang til Bierhverv, ingenlunde har havt en saadan Drift som den nuværende for Die. Til nærmere Dplysning herom skal man tjenstligt bemærke Følgende:

Det kan ikke ellers være Andet, end at en Møntreform som den, der forestaar her i Landet, vil i Overgangsperioden fra Afskaffelsen af det nuværende Møntsystem indtil den endelige Gjennemførelse af det nye være forbunden med store Ulemper for Befolkningen. Disse kunne kun formindskes ved, at Overgangsperioden begrænses ved i muligt kort Tid at erstatte de til Inddragelse bestemte Mønter med en tilstrækkelig Mængde af de til det nye System hørende. Dette beror imidlertid i en væsentlig Grad paa den tekniske Indsigt og Erfaring, hvoraf det